

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย

ตั้งอยู่ที่ถนนท่าสงกรานต์ เชียงสะพานท่าสงกรานต์ ริมฝั่ง แม่น้ำมูล ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ห่างจากปราสาทพิมายทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณ ๓๐๐ เมตร และห่างจากอำเภอเมืองนครราชสีมา ๕๙ กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมา พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้เริ่มต้นมาจากการเป็นพิพิธภัณฑสถานกลางแจ้ง ในความดูแลของกองโบราณคดี กรมศิลปากร ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยหน้าที่ขณะนั้น เพื่อการเก็บรักษา และจัดแสดงโบราณวัตถุที่ได้จากการขุดแต่งบูรณะปราสาทพิมายร่วมกับโบราณวัตถุที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระทั่ง พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้โอนมาอยู่ในความรับผิดชอบของกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

พ.ศ. ๒๕๓๒ กรมศิลปากรเสนอของบประมาณโครงการนำพระทัยจากในหลวง หรือโครงการอีสานเขียวเพื่อดำเนินการปรับปรุงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย ให้ถูกต้องตามหลักพิพิธภัณฑสถานวิทยา โดยการจัดสร้างอาคารจัดแสดงสำนักงานและห้องประชุม และได้รับงบประมาณต่อเนื่องมาจนกระทั่ง ดำเนินการจัดแสดงนิทรรศการถาวรแล้วเสร็จ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย อย่างเป็นทางการเมื่อ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ปัจจุบัน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมายเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี โดยเก็บรวบรวมหลักฐาน โบราณวัตถุศิลปวัตถุและจัดแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับรากฐานและพัฒนาการของวัฒนธรรมอีสาน ในอดีตที่เจริญรุ่งเรืองในพื้นที่อีสานตอนล่างแถบลุ่มแม่น้ำมูล-แม่น้ำชี ในจังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และบุรีรัมย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ ๓,๐๐๐ ปี มาแล้วจนถึงสมัยปัจจุบัน

กรมศิลปากร

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย

ถนนท่าสงกรานต์ ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๑๐
โทร ๐๕๔-๔๗๑๒๒๗
www.finearts.go.th/Phimai_museum
www.facebook.com/PhimaiNationalMuseum

การบริหารทางการศึกษา

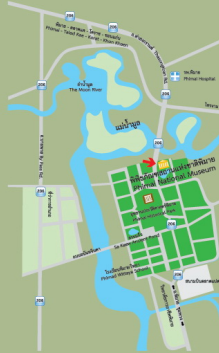
- นำชมพิพิธภัณฑสถาน
- บรรยายทางวิชาการ
- นิทรรศการเคลื่อนที่
- ฉายวีดิทัศน์ ภาพนิ่ง
- จัดนิทรรศการพิเศษ
- เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการ

เวลาทำการ

เปิด ๙.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. วันพุธ-วันอาทิตย์
ปิด วันจันทร์ วันอังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ค่าธรรมเนียมเข้าชม

ชาวไทย คนละ ๒๐ บาท
ชาวต่างประเทศ คนละ ๑๐๐ บาท

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย

ภาชนะดินเผา
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ ๒,๖๐๐ - ๒,๒๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท จังหวัดนครราชสีมา

ขวานโลหะ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ ๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับยืนเหนือพนังบตี
ศิลปะทวารวดี ราชพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๔
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปปางสมาธิ
ศิลปะทวารวดี ราชพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๔
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

พระพุทธรูปนาคปรก
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๘
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

เครื่องประดับทองคำ
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ทับหลังสลักภาพพุทธประวัติ ตอนมารมถุย
ศิลปะทวารวดี ๑๕
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับยืน
ศิลปะอยุธยา ราชพุทธศตวรรษที่ ๒๐ - ๒๒
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

พระพุทธรูปประทับนั่ง
ศิลปะอยุธยา ราชพุทธศตวรรษที่ ๒๐ - ๒๔
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จัดแสดงหลักฐานโบราณคดี สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จากแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ อาทิ แหล่งโบราณคดี บ้านปราสาท เป็นอุโลก บ้านโนนวัด และบ้านหลุมข้าว ในเขตอำเภอเมือง และแหล่งโบราณคดีบ้านสอย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีอยู่ระหว่าง ๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว

ศิลปะ ทวารวดี หรือวัฒนธรรมทวารวดีเป็นวัฒนธรรม สมัยประวัติศาสตร์ยุคเริ่มแรกในดินแดนประเทศไทยที่ได้รับอิทธิพลพุทธศาสนาจาก ประเทศอินเดีย เจริญรุ่งเรืองในบริเวณภาคกลางของประเทศไทยในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๖ โดยมีพุทธศาสนิกชนที่นิยมแบบศาสนาหลักและแพร่หลายไปยังภูมิภาคต่างๆ รวมถึงดินแดนแถบภาคอีสานตอนล่าง ซึ่งปรากฏร่องรอยของชุมชน และเมืองโบราณ ตลอดจนโบราณวัตถุในวัฒนธรรมทวารวดี บริเวณลุ่มแม่น้ำมูลในเขตจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และบริเวณลุ่มแม่น้ำชี ในเขตจังหวัดชัยภูมิ แหล่งโบราณคดีที่สำคัญ ได้แก่ แหล่งโบราณคดีเมืองนาก อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา

ศิลปะลพบุรี หรือศิลปะขอม ในประเทศไทย อิทธิพลศิลปะขอมในประเทศไทย ได้เข้ามามีบทบาทในบริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน) ของประเทศไทย ตั้งแต่ราชพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๘ ในภาคอีสานตอนล่าง วัฒนธรรมขอมได้ปรากฏเด่นชัดในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๘ เห็นได้จากหลักฐานโบราณสถานในวัฒนธรรมขอมหลายแห่ง ได้แก่ ปราสาทพนมวัน อำเภอเมือง ปราสาทเมืองแขก อำเภอสูงเนิน ปราสาทหินยาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา และปราสาทพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ตลอดจนโบราณวัตถุที่ได้จากโบราณสถานดังกล่าวอีกเป็นจำนวนมาก

ศิลปะอยุธยา ถึงรัตนโกสินทร์ ภายหลังจากอิทธิพลวัฒนธรรมเขมรเสื่อมลงในราวกลางพุทธศตวรรษที่ ๑๘ ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ ๑๙ อิทธิพลวัฒนธรรมจากอาณาจักรล้านช้าง กรุงศรีอยุธยา ตลอดจนกรุงรัตนโกสินทร์ ได้เข้ามามีบทบาท และแพร่กระจายในดินแดนแถบนี้

ภาชนะดินเผาแบบพื้นนาค้ำ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์
อายุประมาณ ๒,๕๐๐ - ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว
พบที่จังหวัดนครราชสีมา

ใบเสมา
ศิลปะทวารวดี ราชพุทธศตวรรษที่ ๑๔ - ๑๔
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

ทับหลังสลักภาพนารายณ์อวตาร
ปางรามนเรศวร
ศิลปะทวารวดี ๑๕
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

แผ่นทองคำลายกนก
ศิลปะทวารวดี ๑๒ - ๑๓
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

พระเศวต
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๕
พบที่อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

พระพุทธรูปยืนปางประทานอภัย
ศิลปะสุโขทัย ราชพุทธศตวรรษที่ ๒๐ - ๒๔